

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμῶν 46.
Προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατρικῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Βιβλιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Τὸ μεθοριακὸν ζήτημα.

Αἱ διαβιβάσθεισαι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις περὶ ἀποτυχίας τῶν αὐτῶν διαπραγματεύσεων περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ μεθοριακοῦ ζήτηματος δὲν ἀπληθύνουσιν. Ἐπίσημον κοινοποιηθὲν πληροφορεῖ ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς τελικὴν διαρρύθμισιν τῶν περὶ τὴν ὀλικὴν παράδοσιν τοῦ κράτους χώρας ἀναφυσῶν ἀμφισβητήσεων, ἐξακολουθοῦσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὰ δὲ κατὰ τὴν ἀναχωρῆν βαίνουν πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ αὐτῆς κανονισθέντων.

Κατ' ἄλλας εἰδήσεις ἀνεφύθησαν μὲν φαίνεται ἀμφισβητήσεις τινὲς ὡς πρὸς τὴν διαρρύθμισιν τῶν ἀποφασισθέντων εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ἀμφισβητούμενων σημείων τῆς μεθοριακῆς γραμμῆς, ἀλλ' αἱ ἀμφισβητήσεις δὲν εἶναι τοιαύτης φύσεως ὥστε νὰ φέρωσι τὴν ἀποτυχίαν τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τούτου ἕνεκα αἰ ἐν τοῖς μεθορίαις ἑλληνικαῖς καὶ ὀθωμανικαῖς ἀρχαῖς συνεννοιοῦνται πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει μεταξύ τῶν δύο κυβερνήσεων κανονισθέντων ὡς πρὸς τὴν ἀναχωρῆν. Ὁ αἴτιον ἀληθῶς παράδοξον ἐν ἡ Πύλῃ παρῶσα τὰς ἐνεστῶσας αὐτῆς δυσχερείας καὶ τοῦς πόθους τῶν δυνάμεων πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης, ἤρνετο οὕτω προκλητικῶς μάλιστα πᾶσαν συνεννόησιν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις οὐδὲν ἄλλο ζητεῖ ἢ τὴν ἐγκατάστασιν αὐτῆς ἐπὶ τινων σημείων τῶν μεθωρίων ἐπιδικασθέντων τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ τῆς διεθνούς δροθετικῆς γραμμῆς.

Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ περὶ τοῦ μεθοριακοῦ ἐπεισοδίου γνώμη τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, αἱ Κυβερνήσεις αἱ ἔχουσαι πρὸ αὐτῶν τὸν χάρτην τῶν ἑλληνικῶν μεθωρίων δὲν δύνανται, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι διάκεινται κακῶς πρὸς ἡμᾶς, ἢ νὰ ἐμολογήσωσιν ὅτι δὲν εἰσῆλθομεν ἡμεῖς εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος, ἀλλ' οἱ Τούρκοι ἦλθον καὶ προσέβαλαν τὸ ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔδαφους σταθμὸν ἡμῶν, ὅτι ἡ Τουρκία εἶναι ἡ κατακρατοῦσα χώραν παράχωρηθεῖσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ οὐχὶ ἡ Ἑλλὰς ἡ ζητούσα νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῶν ἀναχωρησίων τῆς Τουρκίας πρὸς ἀπόκτησιν νέας ἐδαφῶν. Ἐκ τῶν σκέψεων τούτων ὀρμώμενός τις δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ λύσις τοῦ ζητήματος δὲν ᾖ ζητητὴ ἐκ μόνης τῆς διαθέσεως τῆς Πύλης, ἀλλ' ἡ ἀποφασιστικὴ ψῆφος ἀνήκει ταῖς εὐρωπαϊκαῖς κυβερνήσεσιν, αἵτινες θὰ κρίνωσι κατὰ τὸ δίκαιον τὴν συμπεριφορὰν τῶν διαφορομένων Κρατῶν, ἢ Ἑλλὰς, θὰ δικαιωθῇ ἐπὶ τέλει ἀναγνωριζομένην ἐπισημῶς τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς.

Ἐπειδὴ καὶ ἐνταῦθα ἄλλως ἢ τὸ ἀληθές ἐξετέθησαν καὶ κυκλοφοροῦσι τὰ περὶ τῆς τιμωρίας ἐνίων ἐν Ἀθήναις ἀξιωματικῶν μεταφερόμεν ἐκ τῆς Ἄσρας τὰ ἐπόμενα λίαν ἐνθαρρυντικά :

« Περὶ τοῦς εἰκοσι τῶν ὄντι ἀξιωματικῶς προσφυλακίσθησαν πρὸ μικροῦ ἐν Ἀθήναις, ἀλλ' ὁ φυλακίσας αὐτοῦς δὲν εἶναι οὔτε ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, οὔτε ὁ προύργαρχος, οὔτε ἕλλη τις

στρατιωτικὴ ἀρχή, ἀλλὰ μόνος ὁ νόμος, ὁ νόμος ὅστις ἐκοιμάτο νήδυμον ὑπὸ τὴν προκίτην κυβερνήσιν καὶ ὅστις ἐξῆλθεν ὡς Ἀχίλλεος ἐκ τοῦ μνηστείου τοῦ μετὰ τόσων ἄλλων νεκρῶν, οἵτινες ἀνέστησαν μετὰ τὴν τελευταίαν μεταβολήν. Ἄντι νὰ κραυγάζῃ τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι ἐπίκειται ἡ συντέλεια τοῦ κίσμου ἕνεκα τοῦ ἐπεισοδίου τούτου, ἔπρεπε μᾶλλον νὰ συγκαλύψῃ ἐξ αἰδοῦς τὸ πρόσωπον ὅτι καὶ ἐν τῇ στρατιωτικῇ, ὅπως καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἄλλῃ διοικήσει, παρεῖδον εἰ πάτρωνες αὐτοῦ ῥίπους ὧν ἐκληροδότουν, γεννησιδώρας τὴν κήθησιν εἰς τοὺς διαδόχους τῶν. Ἐπιτὸν ἄρθρον τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ἐπιτάσσει, ὅτι οἱ ἐπὶ κακούργηματι παραπεμπθέντες ἀξιωματικοὶ τίθενται εἰς προφυλάκισιν, μέχρις οὗ ἀποφανθῶσι περὶ τῆς τύχης αὐτῶν δροστικῶς τὰ στρατοδικεῖα. Ἐάν τῆς διατάξεως αὐτῆς ἔχη ὀρθῶς προκειμένου περὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων, κατὰ μέγιστα λόγον ἔπρεπε νὰ μὲν σεβαστῇ ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἱεραρχίᾳ, ἐν ἣ καὶ αἱ περὶ ἠθικότητος ἀξιώσεις εἶναι εὐλόγως ἐπιτακτικώτεροι καὶ πολλοὶ ἄλλοι κίνδυνοι καταφανέστατοι, ἐάν ὑπὸ κατηγορίαν ὅπως δὴ ποτε διατελοῦντες ἀξιωματικοὶ ἐξηκολούθουν ἀσκούντες ἔργα ὑπηρεσίας καὶ ὀμιλοῦντες πρὸς τοὺς ὑπαδεδεμένους ἐν ὀνόματι τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος. Καὶ ὅμως ἡ διατάξις αὕτη σιωπηλῶς κατήργηθη καὶ ὑπάρχουσι σήμερον τεσσαράκοντα περίπου ἀξιωματικοὶ, οἵτινες, καίπερ σεβασμένοι δι' ἐκκενρῶν κατηγοριῶν, δὲν ὑπέστησαν καὶ οὔτε τὴν πρώτην συνέπειαν τῆς ποινικῆς καταδικώσεως, τὴν προφυλάκισιν. Ἡ παρῶσα κυβερνήσις δεσμευομένη ὑπὸ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου, δὲν εἶχε νὰ σκερθῇ οὐδὲν ἄλλο, περιοριζομένη εἰς τὸ νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτόν, ἀλλ' ἐκ περισσοῦ ἐσκέφθη, ὅτι καὶ πρὸς τὸ συμφέρον καὶ πρὸς τὴν φιλοτιμίαν τῶν κατηγορουμένων ἀξιωματικῶν δὲν σφάδι νὰ παρατείνεται ἐπ' ἄπειρον ἡ μετέωρος αὕτη κατάστασις, ἡ συγχέουσα ἐνόχους μετ' ἀθῶων, καὶ εἰσάγουσα εἰς τὴν στρατιωτικὴν διοίκησιν τὴν παραλύσιν δι' ἐλαττώσεως τοῦ ἀπαραιτήτου ἐν στρατιωτικῇ πειθαρχίᾳ ἐπιβλητικοῦ κύρους.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, φύλαξ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ στρατοῦ, ἔσπευσε νὰ ἀναμνήσῃ εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς δι' ἐγκλήκλιον τὰς ἀρχούσας διατάξεις τῆς στρατιωτικῆς νομοθεσίας, φυσικὴ δὲ συνέπεια τῆς ἀναμνήσεως ταύτης ὑπῆρξεν, ὅτι ἀξιωματικοὶ περιφερόμενοι καταχρηστικῶς ἐλεύθεροι, ἐπίψαν ἀπολαύοντες τοῦ ἐξαιρετικοῦ καὶ ἀδικαιολογήτου τούτου προνομίου. Ἐάν εἶναι ἐνοχοὶ, διατί νὰ διαφεύγωσι τὴν καταδίωξιν τῶν νόμων, ἐκτελουμένην καθ' ὅλους τοὺς τύπους, οὐδ' ἐνόμιτεν ἀναγκαίους πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας ἡ δικαιοσύνη; ἐάν δὲ εἶναι ἀθῶοι, διατί νὰ ὑφίστανται ἐπ' ἀόριστον ἀδικῶν μομφῆν καὶ νὰ παραγκωνίζωνται ἐν τοῖς προβιβασμοῖς, παρατεινομένης ἐπ' ἄπειρον τῆς ὑποδικίας; Οἱ πλείστοι τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἀξιωματικῶν διατελοῦσιν ὑπὸ κατηγορίαν πρὸ ἑτους, τινὲς δὲ καὶ πρὸ δύο ἐτῶν, τὰ δὲ προσάπτομενα αὐτοῖς ἐγκλήματα εἶναι ὑπεξαίρεσας χρεῶν, πλῆκτογραφίαι, ἐμπρησμοὶ, ἐξυβρίσεις ἀ-

νωτέρων, βιασμοὶ, ἀδικοὶ ἐπιθέσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὑπάρχει τις ὁ τολμῶν νὰ διίσχυρισθῇ, ὅτι τοιαῦται κατηγορίαι ἔπρεπε νὰ μένωσιν ἐπὶ πολὺ ἀνεξέλεγκτοι, ἢ νὰ μὴν ἐξελεγχθῶσιν, ὅπως κελεύουσιν οἱ νόμοι; Τοιαύτας θεωρίας δύνανται νὰ πρὸσβῶσι καὶ νὰ ἐφαρμοζώσιν οἱ συνηγοροῦντες σχεδὸν καὶ ὑπὲρ καταργήσεως τῆς ἰδιοκτησίας, ἀλλ' ἡ παρῶσα κυβερνήσις θέλει τὸν στρατὸν κεκαθαμένον ἀπὸ πάσης κηλίδος, ἀποστρέφεται τὰς διακρίσεις καὶ ὁμολογεῖ, ὅτι δὲν ἔχει δύο μέτρα καὶ δύο σταθμὰ. Ἐπιθυμεῖ καὶ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς ὁδῆς τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ἀκριβῶς ἕνεκα τούτου βδελύσσεται νὰ μιμηθῇ τοὺς προκατόχους αὐτῆς καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπόσχεθῇ αὐτῷ οὔτε ἀσφάλειαν ἀπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός, οὔτε ἀσφάλειαν ἀπὸ τῆς αὐστηρότητος τῶν νόμων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἤδη εὐρίσκειται εἰς Ἀγγλίαν ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐκ Βασσιβάδων.

Σήμερον ἐστὶν ἡ ἐπέτειος τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀνακηρύξεως τοῦ Σθνατάγματος ἡμεῖς μέχρι τίνος ἐπανηγορίζετο δημοτελῶς καθ' ὅλην τὴν ἐκράτειν.

Νέαι ἠγγέλθησαν χθὲς ἔκκει τῶν Ἀγγλῶν ἐν Αἰγύπτῳ. Προχθὲς Τετάρτην περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐκυρίευσαν ἐξ ἐφόδου τὸ Τελ-ελ-Κεβήρ, κυριεύσαντες 40 πυροβόλα καὶ πολλοὺς ποιήσαντες αἰχμαλώτους. Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ἀράβων λέγονται μεγάλαι.

Σήμερον διεβιβάσθη ἐνταῦθα τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα :

Τὰ Ἰνδικὰ στρατεύματα κατέλαβον χθὲς τὸ ἑσπέρας τὸ Ζαγαζίκ. Ὁ διοικητὴς καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως αὐτῆς ὑπετάγησαν.

Ὁ στρατὸς τοῦ Ἀραβῆ ἀπεσανεθῆ. Τὰ λείψανα τοῦ στρατοῦ καταφεύγουσιν εἰς Κάϊρον.

Καθ' ὅσον διαλευκένεται τὸ μεθοριακὸν ζήτημα, γνωρίζονται αἱ παραγαγούσαι αὐτὸ περιστάσεις καὶ ἡ σχετικὴ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐνέργεια, ἐπὶ τοσοῦτον τὸ κοινὸν καὶ παρ' ἡμῖν διατίθεται εὖνον πρὸς τὴν κυβερνήσιν τοῦ κόπου καὶ μετὰ πλείωτέρας πεποιθήσεως προσβλέπει εἰς τὴν πολιτείαν αὐτῆς. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ τόπος δὲν δεκτικὸς τῇ ἀνησυχίᾳ ἐκείνῃ τὴν ἐκ τῆς δυσπιστίας προδερχόμενῃ, οὐδὲ κατέχεται ὑπὸ τοῦ φόβου, ἢ αἱ τύχαι αὐτοῦ διακινδυνεύωσι κατὰ τινὰ τρόπον, εἴτε ἐξ ἀσθούλου ἐνεργείας, εἴτε ἐκ δημοκρατικῆς ἐργασίας, εἴτε ἐξ ἀνικάνου καὶ ἐνδοτικῆς πολιτείας. Ἡ ἡρεμία αὕτη τοῦ κοινῶ ἐστὶ μαρτύριον τῆς πεποιθήσεως τῆς χώρας πρὸς τὴν ἑαυτῆς κυβερνήσιν, ἐξ ἣς αὕτη δύναται ν' ἀντλήσῃ τὰ ἐφόδια πατριωτικῆς πολιτείας.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφεσίου Πατρῶν συνεστῆθησαν διὰ Β. Δικτάγματος τρία κακούργοδικεῖα, ὧν ἕδραι ὀρίσθησαν αἱ Πάτραι, ἡ Ζάκυνθος καὶ τὸ Μεσολόγγιον.

Μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Πατρῶν ἐπιτρο-

πέας, αντί του μακαρίτου 'Ιωάννου 'Αντωνοπούλου, διωρίσθη ο κ. Βασίλειος Κρεμούδης έμπορος, νέος νοήμων δραστήριος και χρηστός, όστις διά των ιδιοτήτων του τούτων θα έπιτελέση άσφαλώς τά έργα της άποστολής του.

— Προσεχώς εκδίδεται έκ του τυπογραφείου του σφορολογουμένου περιεργώτατον φυλλάδιον υπό την έπιγραφήν «Δικηγορική κακοήθεια», έν φ έκτυλίσσεται, μετ' άπειρων έπεισοδίων, ή πολιτεία δικηγούρου τινός έν γένει, ίδία δέ ή άνήθικας συναλλαγή δι' ής κατεγράθη την έμπιστοσύνην πελάτιδος του τινός άλλοδαπής ύποσημαινομένης υπό τά άρχικά στοιχεία Κ. Μ. έν συνεννόησι προς τον αντίδικόν της Σ. Τ. και δι' ής έκαρπώθη άθέμιτον όφελος προς ζημίαν της άτυχοϋς πελάτιδος, ής τά συμφέροντα έσφαγιάσθησαν. 'Ο εκδότης ίσχυρίζεται έν τώ προλόγω, ότι έχει εις χείρας του τά σχέδια των έντίμων συμφωνιών αυτόγραφα του έντίμου δικηγούρου, δι' ών αποδεικνύεται πασιφανώς τό κακόηδες έγκλημα. Τό φυλλάδιον τούτο θα προξενήση ζωηράν αίσθησιν εις τόν έλληνικόν δικαστικόν κόσμον, προώρισαι δ' ίσως να διανοίξη τούς όφθαλμούς του κοινού περί την εκλογήν των δικηγούρων του. Τούτο επιδιώκει ο εκδότης, όστις ούτε τό όνομα αυτού θα αποκρύψη, ούτε την ευθύνη των παρ' αυτού εκτεθειμένων θα θελήση κατά τινα τρόπον να υπεκφυγή.

— Προχθές παρέλαθεν ο κ. δήμαρχος ήμών τέσσαρας ώρασιότους πήδακας εκ χυτού σιδήρου ούτινες θα στηθώσιν εις τάς τέσσαρας γωνίας της ανακαινισθείσης πλατείας των 'Υψηλών 'Αλωνίων, όπου ήδη έχουν τεθεί καταλλάχως οί ύδραγωγοί σωλήνες προς λειτουργίαν των πηδάκων εκείνων. Η σύμπτωσις της παρ' ήμίν όλιγότητος του ύδατος, προς την άφίξιν των πηδάκων τούτων, έμπνεί ήμίν τόν φόβον μη πάθωμεν επί του προκειμένου τό πάθημα των 'Αβδηριτών οϋς άπεθανάτησεν ή άβουλία αυτών, όπερ δέν είναι περιττόν ίσως έγκαιρώς να ύπομνήσωμεν εις τούς ήμετέρους. Κατά τόν σοφόν Βεϊλάndon, «Τούς ήλθε ποτέ εις τόν νοϋν ότι πόλις τοιαύτη, όποια ήσαν τά 'Αβδρα έπρεπε να έχη και μίαν καλήν κρήνην. Ηρμοζε δέ να τεθη εις τό μέσον της μεγάλης αγοράς και διά την δαπάνην έπεβλήθη νέος φόρος εις τούς πολίτας. Ήφερων από τάς 'Αθήνας περιφρήμον λιθοξόον διά να κατασκευάση μνημείον, τό όποιον να παριστάνη τόν Ποσειδώνα έφ' άμάξης συρομένης ύπό τεσσάρων θαυμασίων ίππων και περιγυρισμένον από Νύμφας και Τρίτωνα και Δελφίνες» οί ίπποι και οί Δελφίνες έπρεπε να εκθρώσωσιν από τάς μύτας των ίκανόν τι ποσόν ύδατος. 'Αλλ' όταν έτελειώθη τό έργον, εύρέθη τό ύδωρ ότι μόλις ήτο ίκανόν, ώστε να νοτίση την μύτην ενός μόνοου Δελφίνος» και όταν άπελύθη να τρέξη, δέν ώμοιάζεν άλλως, είμή ως να έπασχαν όλοι οί ίπποι και οί Δελφίνες την συνάγγην. Και λοιπόν διά να μη περιπαίξεται άπαύστως, έφεραν όλον τό έργον και τό άφιέρωσαν εις τόν ναόν του Ποσειδώνος» και έσάκις τό έβλεπε ζένος τις περιρηγής, έπαρπονεύειτο έμπαθέστατα και σπουδαιότατα ο τού ναού ύπηρέτης έν όνόματι της άξιεπαίνου πόλεως 'Αβδρών, ότι από μικρολογίας της θύσεως έμεινεν άχρηστον τοιοϋτον θαυμασίον άριστούργημα». Προσεχώμεν λοιπόν ήμείς, διότι ούτε τό παράπονον κατά της μικρολογίας της φύσεως θα έχωμεν, αν αί νύμφαι των πηδάκων της πλατείας 'Υψηλών 'Αλωνίων, ένεκα του γνωστου τρόπου της διαχειρίσεως του ύδατος ήμών, δέν έχουσιν ίκανόν ύδωρ ούτε διά να συναχωθούν.

— Πολύ φοβούμεθα μη άβδηριτικώς λυθη και έν έτερον ζήτημα αναγόμενον εις την πλατειαν ταύτην των 'Υψηλών 'Αλωνίων, μη διά της τοιαύτης λύσεως του απογυμνώσωμεν τό ωραϊον εκείνο μέρος της πόλεως πάσης καλλονής και ούτω καταστήσωμεν αυτό άντάξιον της καλαισθησίας μας. Δέγεται μετá τινος βεβαιότητος, ότι κατά την διαρρύθμισιν της πλατείας ταύτης παρεβιάσθη τό σχέδιον της πόλεως και ή πλατεία άνεκαινήσθη επ' έσχάτων κατ' αυθαίρετα σχέδια, ούτω δέ παρήχθησαν ύπερ των κάτωθι τού πρώτου δυσμάς

κρηνοϋ ιδιοκτητών οικοπéδων δικαιώματα άτινα εξασκούμενα άφέντως θέλουσι καταστρέψει την πλατειαν. Δέγεται ότι καταργηθείσης της όδοϋ της δικηγορικής από της όδοϋ Καλαβρύτων καθ' όλην την προς δυσμάς πλευράν της πλατείας, ήτις έθετεν έν αποστάσει τινί τάς κάτωθι οικοδομάς και ούτω άφινεν έλευθεράν την προς την θάλασσαν ωραϊαν θέαν, τό μόνοον έγκαλλώπισμα του μερους εκείνου, αι οικοδομαί άνεγειρθήσονται ήδη επί του νεωστί κτισθέντος τοίχου και θ' αποπραξώσιν εις άει πάσαν προς την πόλιν και την θάλασσαν θέαν. 'Αρκεί άπαξ να επισκεφθώ τις την πλατειαν εκείνην διά να έννοήση ποιόν άδικον γεννήσεται αύτη διά της αποπραξέως εκείνης. Ή άν τη άληθεία διά των έργων άτινα έπεχειρήσαμεν επ' έσχάτων έν τη πλατεία καταρθώσαμεν ν' αποκτήση αύτη και τό μειονέκτημα τούτο, προτιμώτερον ήτο μυριάκις να έμεινεν εις την φυσικήν της κατάστασιν. Οί ιδιοκτῆται των οικοπéδων ίσχυρίζονται, ότι διά της τροποποιήσεως του σχεδίου της πλατείας τά συμφέροντα αυτών παρεβιάσθησαν σπουδαίως, φρονούσι δέ ότι και πās δικαστικώς άγων αποθήσεται ύπερ αυτών και ότι θα δικαιωθώσι να άνεγειρώσιν οικοδομάς, αποπραττούσας πάσαν θέαν, επί του έξωτερικου έρίου της πλατείας» άφ' έτέρου ή κοινοτέρα καλαισθησία καταδεικνύει, ότι παρόμοιον έργον θα μειώση κατά τό ήμισυ την αξίαν της πλατείας εκείνης και θα την απογυμνώση του ωραιότερου αυτης έγκαλλωπισματος, θα δείξη δέ ότι ήμείς οϋ μόνοον δέν δημιουργούμεν τί τέλειον διά πολλών δαπανών και μόχθων, αλλά τούναντίον δι' αυτών αποστερούμεν τά άντικείμενα της μερίμνης μας και των φυσικών αυτών ωραιόματων. Η πλατεία των 'Υψηλών 'Αλωνίων άνευ της προς την πόλιν και την θάλασσαν θέας, μ' όλους τούς πήδακας και τάς εξέδρας έσεται τόπος κοινός, όμοιος προς τούτους άλλους. Έν τοιαύτη όθεν στάσει περιελθόντων των πραγμάτων, δέον να εξετασθώσιν άπαθώς τά δικαιώματα των ιδιοκτητών οικοπéδων και αν μέν ταυτα είσιν άβάσιμα ν' αποκρουσθώσιν ίσχυρώς, ίνα μη εξασκούμενα παραβιάσωσιν άνεπανορθώτως τό μόνοον έντευκτῆριον των κατοίκων της πόλεως, έάν δέ εύρεθώσι βάσιμα και εύλογα, να σπεύση ή δημοτική αρχή να έλθη προς αυτούς εις ειλικρινείς συνεννοήσεις και δι' άμοιβαίων παραχωρήσεων και εύλόγων αποζημιώσεων να εξασφαλίση την πλατειαν κατά του άπειλουμένου μειονεκτήματος.

— Η δημοσία τάξις όσημέραι εξασφαλίζεται πλειότερον έν τοις έξω δήμοις της επαρχίας ήμών, έν οίς πρό μικρού έτι τά έγκλήματα και ή ειδεχθεστάτη ζωοκλοπή είχον λάθει επικινδύνον επίτασιν και έπίφοδον χαρακτήρα. 'Αφ' ής στρατιωτικá άποσπάσματα, ύπό φιλοτίμους και έντίμους αξιωματικούς του πεζικού, διατρέχουσι την επαρχίαν ήμών με στερεάν άπόφασιν να πατάξωσι τό έγκλημα και να έπαναφέρωσιν εις την θέσιν της την διασαλευθεϊσαν τάξιν, ή δημοσία ασφάλεια άνένευσε πανταχού και μετ' όλίγον ίσως, εάν ή καταδίωξις των έγκληματιών εξασκοιούθη ύπό τούς αυτούς όρους, θα περγιωθη έντελώς. Καθ' εκάστην όδηγούνται εις την πόλιν άγγελήδον οί διασημότεροι ζωοκλέπται και παραδίδονται τη δικαστική αρχή, μανθάνομεν δ' ευχαρίστως ότι ή καταδίωξις, γενομένη αυστηρώς, άμερολήπτως και άνευ επηρεασμού τινος, ένέπνευσε πολύν πρόμον τοις κατοικοις. Η κατάσταση των δήμων ύπό την έποψιν της δημοσίας τάξεως, είχεν αποβῆ τόσον εκρυθμισ, ώστε δικαιολογεί παν κατ' αυτης μέτρον, οϋδε των έσχάτων εξακουμένον» διά τούτο δέν έπρεπε να λαμβάνονται ύπό σημείωσιν των άγαν φιλελευθέρων αι μερψιμοιρίαι, περί τινων μέτρων εξεργωμένων της δικαιοδοσίας των αποσπασμάτων. Πολλούς επάινους άκούομεν καθ' εκάστην απονεμομένου δικαιώς εις την δραστηριότητα, τόν πρακτικόν νοϋν και εις την καλλίστην ένέργειαν του έν τώ δήμω Δύμης αποσπασματάρχου άνθυπασπιστου κ. Χαντζάρα, αλλά και οί λοιποί αποσπασματαρχαί δέν υστερούσι τούτου κατά την δραστηριότητα και έντιμότητα.

— 'Υπό την διεύθυνσιν του νέου άστυνόμου της πόλεως ή άστυνομία ήμών όσημέραι ανακύπτει και πάντως αποθήσεται αξία του όνόματός της. Μέχρι τούδε μόνοον επάινους άκούομεν ύπερ του νέου άστυνόμου και τό κοινόν πολλάς συνέλαβε περί αυτού έλπίδας. Οί γνωρίζοντες τόν κ. Παπακωνσταντινίδην οϋδέποτε άμφέβαλον περί της έπιτυχίας του.

— Τό έργον της διά του πυρός καταστοφής των δασών δυστυχώς εξασκοιούει μετá της ίδίας πάντοτε άπονοίας. Καθ' εκάστην έσπέραν έβλεπομεν τακτικώς εις τά περί ήμάς βουνά μικράς πυρκαϊάς λυμαινομένας την χώραν λέγομεν δέ μικράς, διότι ή έρήμωσις των δασών αποκλείει τάς μεγαλητέρας» σήμεραν ή μικρά καταστοφή συμπληρεί τό έργον της μεγάλης, διά της πυρπολήσεως των όλίγων είσέτι ύπολειπομένων δένδρων και θάμνων, διά να κατασταθῆ ο τόπος έντελώς γυμνός. Ταυτά μανθάνομεν και εκ των περίξμερών πανταχού τά όλίγα έναπομένοντα δάση είτε εκ κακοβουλίας, είτε εκ συμφέροντος, είτε εκ κρυφότητος καταστρέφονται άπόνως και έπισπεύεται ο χρόνος καθ' όν ή χώρα ήμών αποθήσεται άκατοίκτης. Η άπονοία μας προς ήμάς αυτούς είναι τη άληθεία αξιοθρήνητος και ή άβουλία ήμών περί των όρων της ζωής αξία ήλιθίων αποψιλούμεν τά βουνά ήμών διά της καταστοφής των δασών και καθιστώμεν τάς πεδιάδας κοίτας χειμάρων, πρέπει ν' άπελιπισθώμεν ότι θα ίδώμεν πλέον παρ' ήμίν επαρκείς βροχάς και άφ' έτέρου άνεγειρούμεν μέγαρά, και οικοδομούμεν επάύλει, ενώ όπως προσφερώμεθα προς τόν τόπον τούτον έπρεπε να ζώμεν σκηνίται έτοιμοι να τόν εγκαταλείπωμεν όποταν έν αυτώ στεیرهση πάσα πηγή ζωής, πán στοιχείον ευζωίας, άτινα ήμείς αυτοί άφρόνως καταστρέφομεν προεξοφλόντες το μέλλον του. Έάν θέλωμεν να εγκαταβιώσωμεν και ήμείς και τά τέκνα ήμών εις τόν τόπον τούτον, δέον να προσφερώμεθα προς αυτόν, αϋχι ως έπιδορούμεν και εξολοθρεύεται, αλλά ως άντιδορύχεται, πολλάπλασιαζόντες τόν φυσικόν πλούτον της γης, δι' άγαθής προνοίας και εξασφαλίζοντες τή κεφάλαιον αυτης, όπερ δέν είναι άνεξάντλητον. Δυστυχώς ο πολυς λαός της 'Ελλάδος δέν ένγνώρισεν είσέτι τά εκ των δασών εύεργετήματα και έγένετο ο αίτιος της έρημίας της χώρας, αλλά δυστυχώς οϋδε ή πολιτεία έκαμιν αυτόν κατά τινα τρόπον να γνωρίση αυτά, οϋτε διά της διδασκαλίας, οϋτε διά της τιμωρίας. Τά μέχρι τούδε θεθέντα εις ένέργειαν μέσα, προς περιφρούρησιν των ύπαρχόντων είσέτι παρ' ήμίν δασών, είδείχθησαν άνεπαρκῆ, οϋδεμία δ' έλήφθη πρόνοια προς άνάφυτευσιν των εξαφανισθέντων δασών και ή χώρα κινδυνεύει να έρημωθῆ και να κατασταθῆ άκατοίκτης. Ποϋ θα σταματήση τό κακόν τούτο, όπερ άπειλεί τελείαν καταστοφήν, οϋδεις γνωρίζει, πάντες όμως πρέπει να γνωρίζωμεν ότι και αν προς τό άντικείμενον τούτο σωφρονήσωμεν έν προσεχει μέλλοντι, θα ήται πλέον άργά, διότι δέν αναδασούται ή χώρα εις διάστημα μιας ή δύο δεκαετηρίδων, δύναμεθα μάλιστα να είπωμεν ότι ή ένεστώσα και ή επομένη γενεά δέν θα άξιωθώσι ν' απολαύσωσι των εύεργετημάτων των δασών. Μετá πολλής λύπης παρατηρούμεν, ότι ιδιώται και κυβέρνησις του τόπου δέν απέδωκαν είσέτι παρ' ήμίν την προσήκουσαν σπουδαιότητα εις ζήτημα τόσον σοβαρόν, όσον τό δασικόν, οϋδ' αύτη ή βουλή άνεγνώρισεν την σημασίαν αυτού, μη έπιψηφίσασα κατά την τελευταίαν αυτης σύνοδον όλα τά προταθέντα αυτη προσταταυτικά μέτρα. Ήλλά και οί ιδιώται, αυτοί δυστυχώς οί νοσηλέστεροι, δέν συγκινούνται όσον έδει επί τη θέα της άπαισίας ταύτης καταστοφής, διά τούτο δέν έμορφώθη είσέτι παρ' ήμίν κοινή γνώμη περί του άντικειμένου τούτου, οϋδ' εξηγήθη ποτέ κατά τινα τρόπον τό πεφωτισμένον δημόσιον φρόνημα κατά της έρημώσεως του τόπου. Και οί ιδιώται οί διαβλέποντες τόν εκ της καταστοφής των δασών κίνδυνον και άνομολογούντες αυτόν καθ' εκάστην, είχον ύδια καθήκοντα επί του προκειμέ-

νου' δεν ἴδμεν δ' ἀκόμη εἶνα κἀν σύλλογον πρὸς προστασίαν τῶν δασῶν, ἐνῶ τοιαῦτα σωματεία ἰδρῦθησαν πανταχοῦ, ἄλλοι ἕκαστον ἐπιδιώκον χιμαρικὸν σκοπὸν. Ὅτι δὲ νὰ συνώμωσαν πάντες διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς χώρας, καὶ αἱ διώκουσαι τὰ ἐγκλήματα ἀρχαί λίαν ἀδρανεῖς καὶ ἀδιάφοροι δείκνυνται περὶ τὴν καταδίωξιν τῶν ἐμπορηστῶν. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι καθ' ὅλον τὸ κράτος συμβαίνοσι τοῦλάχιστον χίλιοι ἐμπρηστοὶ μικρῶν ἢ μεγάλων δασῶν, ἢ πεφυτευμένων τόπων κατ' ἔτος, πολλοὶ δ' ἀμφίβολοι εἶναι ἂν δέκαμόνον ἐκ τῶν χιλίων ἐμπρηστῶν φέρονται κατ' ἔτος ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ἂν ἐκ τούτων πέντε δίδωσι δίκην τῆς πράξεώς των. Τίς λοιπὸν θὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀγροικοῦ χωρικοῦ, τοῦ ὄρεσιβίου ποιμένους τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰ δάση; τίς θὰ διδάξῃ αὐτὸν περὶ τῆς χρησιμότητός των; Οἱ ἱερεῖς τίποτε δὲν γνωρίζουσιν ἀπὸ αὐτά, οἱ ἱεροκήρυκες εἶναι σπάνιοι διὰ τὰ χωρία καὶ ὅταν ὡς κομῆται ἀναφάνωνται ἐκεῖ, περὶ παντός ἄλλου διδάσκουσιν ἢ τὴν πρὸς τὰ δάση ἀγάπην. Τὸ χωρικὸν σχολεῖον εἶναι σταῦλος παχύνων μόνον τὸν διδάσκαλον, ὁ δασοφύλαξ ἢ ὁ χωροφύλαξ, οὗτοι εἰσὶν οἱ προδόται τῶν δασῶν, ἢ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ, εἶναι ἀγνωστος εἰς τὰς δασικὰς περιφερείας μας ὡς ὁ φαινῖξ, ἢ ποιηὴ καὶ ἢ τιμωρῖα μορμολύκειον οὐδένα πλέον φοβίζον. Ὑπὸ τοιούτους λοιπὸν ὄρους ἢ καταστροφὴ τῶν ἡμετέρων δασῶν εἶναι εὐεξήγητος καὶ ἢ ἐπιχειμένη τῶν εἰσέτι ὑπαρχόντων ἀναπόφευκτος. Εὐχόμεθα ὅπως καὶ διὰ τῶν καταλλήλων νόμοθετικῶν μέτρων, καὶ διὰ τῆς συντόνου καταδίωξεως καὶ τῆς παραδειγματικῆς τιμωρίας καὶ τῆς ἐξεγέρσεως τῆς κοινῆς γνώμης, τεθῆ τέρμα εἰς κακὸν ἀπειλοῦν αὐτῆν τὴν ὑπαρξίν τῆς χώρας.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς διατρέχει εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀρτιῆς κ. Σαραφείμ ἐνθα θὰ παραμείνῃ μέχρι τῆς προσηκούσης Πέμπτης. Ἐγκαρδίως ὑπεδέχθησαν αὐτὸν ἐνταῦθα οἱ ἐξ Ἀρτιῆς καταγόμενοι συμπολίται μας καὶ ὁ τόπος ἀπονέμει αὐτῷ τὸν προσήκοντα σεβασμὸν διὰ τὸ ἀξίωμα του, διὰ τὴν μακρὰν ἀρχιερατείαν του καὶ διὰ τὸν διαπρεπῆ χαρακτήρα του. Εἶναι ἀνήρ σεβάσμιος, εὐπαιδευτός καὶ ἀρχιερεὺς πρὸ τριάκοντα τριῶν ἐτῶν, καθ' ἃ συμμεθεῖξεν ὄλων τῶν δοκιμασιῶν τοῦ ποιμνίου του ἐν δουλείᾳ καὶ ταλαιπωρίᾳ. Μεταβαίνει εἰς Ἀθήνας ὡς μέλος τῆς Ἰερᾶς Συνόδου καὶ εἰς τὸ πῶσσωπον αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐκ τῶν ἄρτι προσαρτηθεισῶν ἐκκλησιῶν ἱεραρχῶν, ἢ ἐλληνικῆ ἐκκλησίᾳ θὰ ἀσπασθῆ ἀγαπητὰς θυγατέρας ἐπανερχομένας εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μετὰ μακρὸν σκληρὸν χωρισμὸν. Ἐνταῦθα παρῆμεινε ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας κατὰ παράκλησιν τῶν ἐξ Ἀρτιῆς συμπολιτῶν μας, πᾶν ἐπιτρόπων τοῦ ἐξωκκλησίου ἀγίου Γερασίμου, εὐθὺς ἔρχονται εἰς ἀπιτελέσει τὴν Κυριακὴν καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπιθυμούντων νὰ τελεσθῶσι δι' αὐτοῦ μνημόσυνα κτλ.

— Ἡ περιλάλητος γενομένη πλέον γέφυρα Σουχινῶν, τὸ κωδωνοστάσιον ἐκεῖνο περὶ οὗ ἐγράφησαν τόσα μέχρι τοῦδε, οὐχὶ πολὺ τιμητικὰ διὰ τοῦς σχεδιάσαντας αὐτὸ καὶ ἐπιστατήσαντας εἰς τὴν ἀπεργασίαν του, πλὴν τῆς τῆς ἀχρηστίας του ἀποσκευῆς καὶ καταστροφῆς. Κατὰ τοὺς δύο τελευταίους σεισμούς ἢ γέφυρα ἐκεῖνη ἐραγίσθη εἰς καίρια σημεῖα καὶ ἀπειλεῖ πτωσίαν καὶ ναι μὲν οὐδεὶς διαβάτης κινδυνεύει ἐκ τῆς πτώσεως ταύτης, διότι ὁ κατασκευάσας αὐτὴν μηχανικός κατῴρωσε νὰ τὴν κάρῃ, ὡς γνωστὸν, ἀπροσπέλαστον εἰς τοὺς διαβάτας, ἀλλὰ πίπτουσα θὰ μεταβάλῃ τὸν ροῦν τοῦ κάτωθεν ρέοντος χειμάρρου ὅστις εἶναι ἀρκετὰ καταστρεπτικός διὰ τὰ παρακείμενα κτήματα καὶ ἂνε τοιαύτης ἐναντιότητος. Βεβαίως οὖν ἡμᾶς ἐνδιαφερόμενοι πολῖται ὅτι ἐάν ἢ γέφυρα αὕτη καταπέσῃ ἤδη κατὰ τὰς πρώτας φθινοπωρινὰς βροχὰς αἱ ζημίαι τῶν κτημάτων εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν καὶ εἰς μεγίστην περιφέρειαν ἔσονται ἀνυπολόγιστοι. Διὰ τοῦτο φρονούμεν ὅτι προνοίας ἔργον ἐστὶ νὰ ἐξετάσωσιν αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ κατὰ πόσον οἱ φόβοι ἐκεῖνοι τῶν ἀναπερομέ-

νων εἶσιν εὐλογοὶ καὶ λάβωσι πᾶν ἐξασφαλιστικὸν μέτρον δυνάμενον ν' ἀποτρέψῃ ἀπὸ τοῦς ἰδιοκτητῆς πᾶσαν ἀδικὸν ζημίαν.

— Ὁ δήμαρχος ἡμῶν κ. Θ. Κανακάρης ἐννοῆσας ὅτι ἐξελαμβάνετο καὶ παρὰ τῶν μελῶν τοῦ ἐνταῦθα «Συλλόγου τῶν Πολιτῶν» καὶ παρὰ τῆς Συντάξεως τοῦ «Φορολογουμένου», ὡς ὁ ὑπαγορεύσας τοὺς κατὰ τοῦ Συλλόγου ἐκεῖνου καὶ τοὺς καθ' ἡμῶν λιβελλοῦς, μετ' ἀγανακτικῆς ἀπέκρουσε τὴν ὑπόνοιαν ταύτην, προσελθὼν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ γραφεῖον μας, καὶ κατεδίκασε πρεπόντως τοὺς ἐργάτας αὐτῶν, διότι ὡς ἐπανειλημμένως εἶπεν ἡμῖν, τοιαύτη πράξις ἤθελε καταβιάσει τὸ ἀξίωμα ὑπερφέρει, ἤθελεν εἶσθαι ἀντικειμένη εἰς τὴν ἀνατροφήν του καὶ τὸν χαρακτήρα του καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντιθετός πρὸς τὰς ἰδέας ἃς ἔχει περὶ τῶν προσώπων καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων, ἔδωσε δ' ἡμῖν ἐντολὴν νὰ κάμωμεν τοῦτο γνωστὸν καὶ διὰ τοῦ «Φορολογουμένου». Μετὰ τὴν τόσον ἐπίσημον διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Κανακάρη δὲν ἐπιτρέπεται ἡμῖν ν' ἀμφιβάλλωμεν ὅτι οὐδὰμῶς ἐνέχεται εἰς τὰς ποταπὰς ἐκεῖνας πράξεις καὶ εὐκρινῆ ἐκφορῶμεν χαρὰν ὅτι ὁ ἡμέτερος δημοτικὸς ἀρχὼν δὲν ἐγένετο τόσον ἐπιλήσμων ἑαυτοῦ ὥστε νὰ κατέλθῃ τοσον χαμηλὰ καὶ νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς ἀκαταλόγιστους.

— Ὁ βουλευτὴς Καλαβρυτῶν κ. Ἀλ. Φωτῆλας εἶχε μεταβῆ πρό τινων ἡμερῶν εἰς Ἀθήνας ὅπως συντελεσθῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Β. Διατάγματος δι' οὐ συνιστάται ἐν Καλαβρυτοῖς Γυμνάσιον, ὅπερ προσέκοπτεν ἀκόμη εἰς ἐναντιότητάς τινὰς κατῴρωσε δὲ διὰ τῆς εἰς Ἀθήνας μεταβάσεώς του ν' ἀρῆ τὰ ἐπιπροσθούτα προσκόμματα καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ διάταγμα, οὕτω δὲ ἢ ἐπαρχία ἐκεῖνη διὰ τοῦ ζήλου τοῦ νεαροῦ βουλευτοῦ τῆς κ. Ἀλ. Φωτῆλα ἀποκτᾷ λίαν προσεχωρῶς ἴδρυμα καθιστὸν προσητὴν τοῖς πᾶσι τὴν μέσσην ἐκπαίδευσιν.

— Ἀπὸ τῆς σήμερον ἢ ἔφημερίς τῆς Κυβερνήσεως ἐμβαίνει εἰς νέαν περίοδον, ἐκδιδομένη καθ' ἕκαστην, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ εἰς πλείονα τοῦ ἐνός φύλλα ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Κατὰ τὸν νέον νόμον θὰ δημοσιεύωνται ἐν αὐτῇ πρὸ πάσης ἐκτελέσεώς των ὅλα τὰ Β. Διατάγματα καὶ ὑπουργικαὶ πράξεις περὶ διορισμῶν, προβιβάσεων, μεταθέσεων τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἀξίωματικούς μόνον τὰ περὶ προβιβάσεως αὐτῶν, τῶν ἄλλων ἐπιτροπομένων τῆς καταχωρήσεώς των καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν. Ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι θέλουσι δημοσιεῦσθαι τοῦ λοιποῦ καὶ ἀπασαὶ αἱ πράξεις καὶ οἰουδήποτε εἶδους δηλοποιήσεις τῶν δημοσίων Ἀρχῶν, αἱ χρεῖσασαι δημοσιεύσεως.

— Οἱ κύνες ὑπερπελέονασαν ἐν τῇ πόλει, ἀγέλαι ἐξ αὐτῶν περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς, κατὰ δὲ τὰς νύκτας ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τῶν κατοίκων πᾶσαν ἡσυχίαν. Τοιαύτην κατάστασιν ἀπαντωμένην μόνον εἰς τὴν Βαλατουῶν δὲν πρέπει νὰ ἀνεχθῇ οὐδ' ἐπὶ μίαν ἀκόμη ἡμέραν ἢ φιλότιμος ἡμῶν ἀστυνομία, ἔσμεν δὲ βεβαίον ὅτι μόνη ἢ ὑπόμνησις μας αὕτη θ' ἀρκέσῃ ἵνα ἐξεγερθῇ τὴν περωτισμένην ἐνέργειάν τῆς, ἐπαναφέρῃ δὲ τὴν τάξιν καὶ ἐν τούτῳ.

— Δυστυχῶς οὐδὲν ἐγένετο ἀκόμη περὶ τῆς ἀγοροφυλακῆς, μ' ὅλον ὅτι ἐγκαίρως κατεδείχθησαν τὰ ἐκ τῆς ἐλλείψεως αὐτῆς ἐπιτεκίμενα κακά εἰς τὴν ἐξοχὴν ἡμῶν καὶ ἀνομολόγησαν αἱ ἀρμόδιοι τὸ εὐλογον τῶν φόβων καὶ τῆς ἀξιώσεως τῶν κτηματιῶν. Ἔθεσαν μὲν, ὡς μαθηάνομεν, καὶ πάλιν τὸ ζήτημα ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἀλλ' ἠρέσθησαν μόνον εἰς λόγους καὶ ὑποσχέσεις, δι' ὧν οὔτε τὰ κτήματα περιφρουροῦνται, οὔτε αἱ ζημίαι προλαμβάνονται οὔτε τὰ ἐγκλήματα. Τοῦλάχιστον ἂς δηλώσῃ ἢ Δημοτ. ἀρχὴ ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην τοῦ τόπου, διὰ νὰ φρονίσῃ ἕκαστος ἰδιοκτητῆς ὅπως δύναται περὶ τῆς περμουσίας του. Ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ, οὐδὲν πράττουσα, ἀμελοῦσα, ἀναβάλλουσα, γίνεται συνένοχος τῶν κακοπραγιῶν καὶ ὁ πρῶτος

κακὸς δαίμων τῆς ἐξοχῆς.

— Μετὰ ἐννεαστῆ ἀπουσίαν γθὲς ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἀνδρέας Πεταλας δικηγόρος καὶ δημοσιογράφος, ὃν μετὰ χαρᾶς ἐπανάβλεπουσι πολλοὶ φίλοι, καλοὶ συνάδελφοι καὶ ἀρχαῖοι συμμαθηταί.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ὉΡΑ.

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλησαν σήμερον τὰ ἐπόμενα σπουδαῖα ἀγγέλματα:

Ὁ πόλεμος τῆς Αἰγύπτου ἔληξε διὰ τῆς ἐντελοῦς καταστροφῆς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ.

Ὁ Ἀραβὴς συνελήφθη παρὰ τῶν ἀγγλων αἰγυπτιακῶς.

Τὸ Κάιρον κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ἀγγλων πρὸς οὐς ἀπασαὶ αἱ ἀρχαὶ ὑπετάγησαν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

26 Αὐγούστου. Μετὰ μεσημβρίαν ὁ Λεων. Κουφογιαννόπουλος ἀπώλεσεν ἐκ τοῦ θυλακίου του ἐν τῇ μεσημβρινῇ ἀγορᾷ ἑνδεκα χαρτονομίσματα τῶν δραχ. 112 ἅτινα ἀνευρεθέντα ὑπὸ τοῦ κρεμπώλου Ἡλία Παππαδημητρακοπούλου τῷ παρεδῶθησαν. Περὶ τὸ μεσονύκτιον αἱ Ἀστυνομικὸι κλητῆρες Βασίλ. Παναγόπουλος καὶ Χαράλ. Βασιλόπουλος περιπολοῦντες εὗρον τοῦ συμβολαιογράφου, τοῦ Π. Ἀργυριάδου, τὴν θύραν ἡμιανοικτὴν εἰδοποιηθεὶς ὁ κύριος καὶ παρατηρήσας τὰ ἐν αὐτῷ εὑρε πάντα ταῦτα ἀνέπαρθε.

27 Αὐγούστου. Περὶ τὰ χαράγματα ἐρίσας ὁ Παναγ. Καραχάλιος ἐκ τοῦ χωρίου Πλατανίου πρὸς τὸν Κωνστ. Γεωργίου ἐκ τοῦ χωρίου Γουναριάνικα, ἕνεκεν τῆς εἰσόδου τοῦ ἵππου τοῦ πρώτου εἰς τὴν σταφιδάμπελον τοῦ δευτέρου, κειμένην κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Πλατανίου, ὁ δεύτερος ἐπιροβόλησε τὸν πρῶτον, διὰ δικάνου ὄπλου του, ἐκ τοῦ ἀνεγγίξει, καὶ ἐπραγματίσεν αὐτὸν ἐπικινδύνως ὁ δρᾶστας συλληφθεὶς ἐνταῦθα καὶ ἀποσταλεὶς τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ προϋφυλακίσθη. Τὴν πρῶτην πληροφορηθέντες ὅτι εἰς τὸ παντοπωλεῖον τῶν Δημ. Σταθοπούλου καὶ Γ. Παναγιωτοπούλου, κείμενον ὑπὸ τὴν οἰκίαν τῆς χήρας Βύσταθίου Μωλάκη, κατὰ τὴν ὁδὸν ἁγίου Νικολάου καὶ ἐν τῇ συνοικίᾳ Βλατεροῦ, ἐνῶ ἤτο κεκλεισμένον, διεκρίνετο ἐν αὐτῷ τὸ φῶς λαμπτήρος, καὶ ὑποπτευθέντες ὅτι σπουδαῖον συμβαίνει, ἠνεώξαμεν τοῦτο, ἀλλ' οὐδεὶς εὑρέθη ἐντὸς, καθόσου αἱ παντοπωλᾶι ἀνεχώρησαν ἀφ' ἐσπέρας κρύφα ἕνεκεν ἐμπορικῶν δυσχερειῶν. Μεθ' ὃ προσεκλήθησαν οἱ δανεισταὶ καὶ ἐσπραγίσθη ἀρμόδιως τὸ ἐργαστήριον.

29 Αὐγούστου. — Κατεσχέθησαν εἰς τὸ καφεν, τοῦ Π. Ἀθανασίου περὶ ὧραν 11 τῆς νυκτός ἀρ. 3, 45 λ. προερχόμεναι ἐκ χαρτοπαίγνιου.

30 Αὐγούστου. — Ὁ ἄρτοποιὸς Παναγ. Πηγαδιώτης κατήγγειλε τὸν ὑπερέτην του Χρῆστον Λάμπρου Λουλίδην, καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Λάμπρον Λουλίδην ὅτι ὁ πρῶτος κατὰ διαφοροῦς ἐποχὰς καὶ ἐκ διαλειμμάτων τῷ ἀφῆρεσε περὶ τὰς 1200 δραχ. ὁ δὲ δευτερός ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ἐδέχετο καὶ ἀπεκρυπτε αὐτάς. Συλληφθέντες καὶ ἀποσταλέντες τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ, ὁ μὲν προϋφυλακίσθη, ὁ δὲ ἀπελύθη. — Τὴν δευτέραν ὧραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐνῶ ἡ δεκαεπταετής Ἑλένη Π. Λυβέρη ἐκοιμάτο μόνη, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κειμένη ἐν τῇ ἀνω πόλει κατὰ τὴν θῆσιν Ταμπάχανα, ὁ ἐπὶ διαφοροῦς ἐγκληματικαῖς πράξεσι καταδικασμένος Γεώργιος Ντισουφέτας εἰσχωρήσας διὰ τινος φρακτοῦ εἰς τὸ προαύλιον τῆς οἰκίας, διετρυπῶσε τὴν κατὰ τὴν ἀρκτικήν πύρραν πλίνθινον τοῖχον πλάσιον τοῦ κλειθροῦ διὰ σιδηροῦ ὀργάνου, μᾶλλον μαχαίριου, καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῇ ἐν πρώτοις ἔσβυσε τὴν κανδύλαν τοῦ εἰκονοστασίου καὶ κατόπιν ἀπεπειράθη ν' ἀναγκάσῃ αὐτὴν εἰς ἀσέλγειαν βαλοῦσα ὅμως φωνὰς καὶ ἀφωπνισθέντες οἱ περὶ γείτονες κατεδίωξαν αὐτὸν ὅστις συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ἀστ. κλητῆρος Δ. Μπορμπούχαροπούλου, ἀποσταλεὶς δὲ τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ

προϋφρακίσθη. — Επίσης συλληφθεί ο επί διαφόροις εκτοκιοποιίαις κατηγορούμενος διαπραχθείσας έντός τής πόλεως και έξωκλήσις οικίας Άνσε. Καρβούνης, άπεστάλη τῷ κ. Βίσαγγελεϊ και προσφυλακίσθη.

31 Αυγούστου.—Περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον περιπολοῦντες οἱ άστ. κλητῆρες Άθ. Μπραϊσακανόπουλος, Γεώργ. Άνυφαντῆς και Κυριάκος Άθανασίου συνέλαβαν κατὰ τὴν παραλίαν και πλησίον τοῦ Τελωνείου τὸν Γιάννην Καρραμπατίτην ἐκ Λευκάδος καταγομένον, ὑπερέστην λαφρευομένου και τὸ 22 ἔτος τῆς ηλικίας τοῦ ἀγόντα, ἀσελγαίνοντα ἐπὶ τοῦ δεξαετοῦς παιδὸς Μαρίνου Μπάφου ἐκ Ζακύνθου καταγομένου συλληφθέντες ἀμφοτέροι ἀπεστάλη ὁ πρῶτος τῷ κ. Βίσαγγελεϊ.

1 Σεπτεμβρ.— Ὁ ὑπερέστης τοῦ παντοπώλου Βεωργ. Μαραζίλι, Χρυσανθάκης Βέτσος καλούμενος κλέψας κατὰ διαφόρους ἐποχὰς διάφορα πράγματα και ἔν ὤρολόγιον ἀργυρῶν ἀξίας ἐν ὄλω 500 δραχ. συνελήφθη ὑπὸ άστ. ὄργάνων εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Ιω. Ξενογιαννη κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Γαῖδουροκάμπον και ἀπεστάλη τῷ Βίσαγγελεϊ, τὸ δὲ ὤρολόγιον παρεδόθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Πίλια Θανασοπούλου ἐκ τοῦ χωρίου Τσαπλανεῖκα ἀφαιρέσαντος τοῦτο παρὰ τοῦ κλέπτου κατὰ τὴν ὁμολογίαν του. — Περὶ ὥραν 6 μ. μ. ἐν τῇ ἄνω πόλει και ἐν τῇ θέσει Τάσι, οἱ κρεμπῶλαι Βασ. Καρδάρας και Δημ. Σουβαλιώτης ἐπετέθησαν ἀδίκως κατὰ τοῦ μεταπράτου Νικ. Χανιά, και ὁ μὲν πρῶτος ἐτραυματίσεν αὐτὸν διὰ λίθου κατὰ τὴν κεφαλὴν ἀκινδύνως, ὁ δὲ κατὰ τὸ σῶμα διὰ κρέκλας· οἱ δράσται δὲν συνελήφθησαν.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Καταχωρίσατε παρακαλῶ εἰς τὴν ἀξιοτίμον ἐφημερίδα σας τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν μου πρὸς γινῶσιν πάντων.

Ὁ πρῶτον συνέταιρός μου Νικόλαος Γκάνας ἀνωμόως ἔγραψε δι' ἄλλου εἰς τὸν ἀριστογράνην και διαδίδει ψευδῶς ἐνταῦθα παρὰ τοῖς κ. ἐμπόροις, ὅτι ἐγὼ τῷ εἶμαι ὀφειλέτης δυνάμει γραμματίων, ἅτινα δὴ ἔην και περιφέρει πρὸς ἐξαργύρωσιν. Ἡ τοιαύτη συμπεριφορὰ τοῦ κ. τούτου ἐκτός τοῦ ὅτι δὲν ἔχει ἀλήθειαν, ἀλλὰ και κολάσιμος εἶναι, διότι ἂν τῷ ὄντι τῷ ὀφείλω και ἔχει εἰς χεῖρας του γραμματία ἀληθῆ, ἃς προσέβη νὰ τὸν πληρώσω, ἄλλως ἃς παύσῃ νὰ διαδίδῃ τοιαῦτα ψεύδη, καθόσον πολὺ θὰ μεταμεληθῇ, τόσον διὰ τὴν παρὰ τοῦ νόμου καταδίωξιν και ἀποζυμμίωσιν, ὅσον και διὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν λόγων τῆς διαλύσεως τῆς μεταξύ μας εταιρίας, ὅτινες ἦσαν ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐμπορίας, ἐπιφυλάσσονται δὲ νὰ ἐκθέσω αὐτοὺς ἂν ὁ κ. οὗτος δὲν παύσῃ μετερχόμενος ἄτοπα και βλαβερὰ κατ' ἐμοῦ μέσα.

Πάτριαι 20 Αὐγούστου 1882.

Ὁ συμπολίτης σας
ΣΟΦΙΑΝΟΣ ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Εἰς ἀπάντησιν τῶν διὰ τῆς δευτέρας ἐφημερίδος ὑπὸ τοῦ κ. Faraggi, κατ' ἐμοῦ γραφέντων εὐαρεστηθῆτε παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε τὸ ἐξῆς εἰς χεῖράς μου εὐμισκόμενον πιστοποιητικόν του, ἔχον ἐπὶ λέξει οὕτω.

«Πιστοποιῶ ὁ ὑποφαινόμενος ὅτι ὁ κύριος Παντελῆς Καλυδοκάς διδάχθεις παρ' ἐμοῦ και ἐπ' ἱκανὸν χρόνον ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ἐργασθεῖς κατέστη ἱκανὸς νὰ θεραπεύῃ τὰ νοσήματα τῶν ὀδόντων ἐν γένει και νὰ κατασκευάζῃ και ἐφαρμάζῃ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης ὀδόντας και ὀδοντοστοιχίας ἐντελῶς.

Ἐδόθη αὐτῷ τὸ παρὸν ἕνα τῷ χρησιμεύσει ὅπου δεῖ.

Πάτριαι τῇ 5 Ἰουλίου 1882.

R. Faraggi
Chirurgien Dentiste.

Ἐν ἀλλ' και μόνον τὸ ἔγγραφον δὲν ἄρκει πρὸς

ἀπόδειξιν τῆς κακῆς πίστεως τοῦ κ. Faraggi, τοῦ ὀποῖου τοὺς κύκλους ἐτάραξαν ὡς φαίνεται ἐπιτυχέϊ μου τινὲς ἐργασίαι, τότε διὰ πλείονων θέλω ἀποδείξει τὴς οὕτως ὡς κ. Faraggi, ὀποίας ἠθικῆς ποιότητος τυγχάνει και τί ἐπιδιώκων ἦλθε παρ' ἡμῖν, εἰ ὀποῖοι ἀνεξικάνκως περιθάλπομεν πάντα ὁμοῖόν του.

Ἐν Πάτριας τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1882.
Π. ΚΑΛΥΒΟΚΑΣ.

ΕΙΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰδοποιεῖται τὸ ἐνταῦθα κοινὸν ὅτι, εἰς τὸ ἄ. δημοτ. σχολεῖον τῶν ἀρρένων α" Δ.γ. Γεωργίου ἀρχισαν αἱ ἔγγραφαί μαθητῶν ἀπὸ τῆς 1 τρέχοντος και λήγουσιν ἀνωπερθέτως τὴν 15 ἰδίου μηνός· ὅθεν οἱ βυυλόμενοι νὰ ἐγγράψωσι μαθητάς, ὅσον νὰ παρουσιάσωσιν αὐτοὺς ἐντός τῆς ὀρισθεῖσης προθεσμίας, διότι ἄλλως, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ γίνονται δεκτοί, ἐπειδὴ ἐμποδίζουσι τὴν πρὸσδον τῶν ἄλλων μαθητῶν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ σχολεῖου).

Γνωστὸν ποῖω τῷ φιλοκάλῳ κοινῷ τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ἐπανελθὼν ἐσχάτως ἐκ Παρισίων, ἐκόμισα σπουδαίαν συλλογὴν διαφόρων εἰδῶν ἐκ τῶν γνωστῶν τοῦ καταστημάτων μου, ἤτοι πῖλους ἀνδρῶν, γυναικῶν, κορασίων και παίδων, νεοτάτων σχεδίων, καλλίστης ποιότητος και εὐθυνοτέρους τῶν προηγουμένων ἐτῶν κατὰ 2 και 3 δρ. ἐπειδὴ ἠγοράσθησαν εἰς μεγάλας ποσότητας και ἐκ μεγάλων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας, λαμυρδέτας, ἀλεξιθρόχια, χειρόκτια ἀνδρῶν και γυναικῶν, μυρωδικὰ, μπαστούνια, χαρτοφυλάκειαι και λοιπά εἶδη τοῦ συρμού γνωστὰ και ἀγνωστα μέχρι τοῦδε.

Προσέλαβον πρὸς τούτοις και καλὸν τεχνίτην πρὸς ἐπιδωρῆσιν πῖλων. Ξαναλαμβάνω δὲ δωρεάν τὸ σιδερέωμα τῶν ἐκ τοῦ καταστημάτων μου ἀγοραζομένων πῖλων μέχρι τέλους τῆς διατηρήσεώς των.
Γ. Η. ΓΚΑΛΒΚΑΣ.

Κυρία τις Γαλλίς διδάσκαλος ἐκ Παρισίων ἐρωτᾷ, ἂν δύναται νὰ εὕρη παραδόσεις Γαλλικῶν μαθημάτων ἐντός τῶν οἰκογενειῶν, διαθέτουσα τὰς μέχρι μεσημβρίας ὥρας, καθ' ὅταν τὰς ἐπιλοίτους μέχρι ἐσπέρας θὰ ἦνε ἐλευθερὰ ἵνα παραδίδῃ εἰς τὴν πόλιν. Ἡ διεύθυνσις παρὰ τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν.

Ὁ ἐν Πάτριας κλάδος τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς
Δηλοποιεῖ.

Ὅτι τὴν δωδεκάτην Σεπτεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἐκθέτει εἰς ἐκούσιον πλειστηριασμὸν, τελεσθησόμενον ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν κ. Νικολάου Θωμοπούλου και ἐξῶθεν τοῦ γραφείου του, κειμένου ὑπὸ τὴν ἐν τῷ 15 τετραγώνῳ τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν οἰκίαν του ὁδὸς Κορίνθου παρὰ τὴν κεντρικὴν πλατείαν σὺ Γεώργιος Α' ἓν μίαν ἀνώγειος λιθαβεστώκτιστος οἰκία, κειμένη εἰς τὸ 38 τετραγώνον τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν, ἔχουσαν πρόσθινον πρὸς μεσημβρίαν πύλωνα δέκα και ὕψος πύλων δώδεκα, βάθος δὲ πύλων τεσσαράκοντα τεσσάρων και 18)00, μετὰ τοῦ οικοπέδου τῆς ἐκ πύλων τεκτονικῶν τετραγωνικῶν τρικκοσίων τεσσαράκοντα ἐνός και 80)00 μετὰ τοῦ πεζοδρομίου τῆς, συν-ορεύουσαν ἀνατολικῶς με ὀικόπεδον κληρονόμων Μπεναρδῆ, δυτικῶς με ὀικόπεδον Ῥοζάνδρας Ἀσημακυπούλου, μεσημβρινῶς με δημόσιον δρόμον και ἄρκτικῶς με ὀικόπεδον Δημητρίου Πατρινοῦ, πρὸν τῆς κυριότητος Δημητρίου Φιλίππου.

Ὁ ἐν λόγῳ πλειστηριασμὸς ἀρχεῖται τὴν 10 π. μ. ὥραν και περαινῶται τὴν 12 τῆς μεσημβρίας τῆς 12 Σεπτεμβρίου τρέχοντος ἔτους, ἣ δὲ κατακύρωσις γενησομένη εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ἔσεται ὑποχρεωτικὴ δι' αὐτόν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἐγκρισιν τῆς διευθύνσεως τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς ὑπὸ-

χρεων ὄντα μετὰ τὴν ἐγκρισιν ταύτην νὰ συντάξῃ ἀνωπερθετως μετὰ τοῦ ἐν Πάτριας κλάδου τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς τὸ ἄνηκον τῆς ἀγοροπωλησίας συμβόλαιον και νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς τὸ τίμημα.

Ἐν ἀρνήσει τοῦ ὑπερθεματιστοῦ νὰ συμμορφωθῇ με τὰ ἀνωτέρω ὑποχρεῖται ὁ ἄτος νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν κλάδον τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς ὀλόκληρον τὸ τίμημα δικαστικῶς μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκρίσεως τῆς κατακυρώσεως, δυνάμει τῆς περὶ ταύτης συμβολαιογραφικῆς ἐκθεσεως ἣτις ἐν τοιαύτῃ περιστάσει θεωρεῖται πλήρης και ἰσχυρὸς τίτλος πωλήσεως διὰ τὸν κλάδον τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς και ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ἀγοραστὴν.

Ἐν Πάτριας τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1882.
Ὁ διευθυντής
ΕΡΡΙΚΟΣ ΓΚΡΗΝ.

Ἀριθ. 17396
Ὁ συμβολαιογράφος Πατρῶν Νικόλαος Πετρόπουλος.

Πρὸς τὴν ἐπισπεύδουσαν δανειστριαν κ. Καλλιρρόην Παπαδοπούλου και τὸν υἱόν τῆς Νικόλαου Παπαδοπούλου κατοίκους Ἀθηνῶν και τὸν ἀναγγεληθέντα δανειστὴν τοῦ Γρηγορίου Φωτοπούλου Σπυρίδωνα Ἀγγελόπουλου, κατοίκους Πατρῶν.

Καλῶ ὑμᾶς νὰ μὲι προσαγάγητε ἐμπροθέσμως τὲ δικαιολογητικὰ τῶν ἀπαιτήσεων ὑμῶν, ἔγγραφα και λάβετε γινῶσιν τῶν προσαχθησομένων ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ τῶν ἐν τῇ θέσει Ἀπιστομαίαις τῶν Πατρῶν ἀμείλων τοῦ ὀφειλέτου Γρηγορίου Φωτοπούλου ἐκ δραχμῶν 1192 36)00 κατατεθεισῶν παρ' ἐμοῦ πρὸς διανομὴν αὐτῶν δια πινάκος κατατάξεως.

Παραγγέλλεται ὁ ἀρμόδιος κλητῆρ νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τῆς παρουσίας πρὸς τὸν κ. Ἰωάννην Σπανόπουλον δικηγόρον πληρεξούσιον τῶν ἐπισπευδόντων, τὸν ὀφειλέτην και τὸν Σπ. Ἀγγελόπουλον, και ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσιν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐφημεριδῶν. Ἐγένετο ἐν Πάτριας τὴν τριακοστῆν πρὴν τὴν Αὐγούστου τοῦ χιλιεστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ δευτέρου ἔτους.

Ὁ συμβολαιογράφος
(Τ. Σ.) Ν. Πετρόπουλος
Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Ἐν Πάτριας αὐθημερὸν
Ὁ συμβολαιογράφος Πατρῶν
Ν. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελουντες αὐρῖον ὥραν 8 1)2 π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Εὐαγγελιστρίας Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον, ὑπερ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν γυνέων ἡμῶν Θεοδώρου και Ἐλένης, παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς και φίλους ἵνα εὐαρεστοῦμενοι προσέλθωσι και ἐνώσωσι μετ' ἡμῶν τὰς δεήσεις των πρὸς τὸν ὕψιστον.

Ἐν Πάτριας τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1882.

Τὰ τέκνα
ΑΣΠΑΣΙΑ Θ. ΚΡΕΜΥΤΑΠ
ΑΝΔΡΕΑΣ Θ. ΤΖΙΝΗΣ
ΣΗΥΡΙΔΩΝ Θ. »
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. »